

This is an electronic reprint of the original article. This reprint may differ from the original in pagination and typographic detail.

En gordisk knut

Hellöre, Lise-Lotte

Published in:
Åbo Underrättelser

Published: 08/03/2024

Document Version
Accepted author manuscript

Document License
All rights reserved

[Link to publication](#)

Please cite the original version:
Hellöre, L.-L. (2024). En gordisk knut. *Åbo Underrättelser*. <https://abounderrattelser.fi/en-gordisk-knut/>

General rights

Copyright and moral rights for the publications made accessible in the public portal are retained by the authors and/or other copyright owners and it is a condition of accessing publications that users recognise and abide by the legal requirements associated with these rights.

Take down policy

If you believe that this document breaches copyright please contact us providing details, and we will remove access to the work immediately and investigate your claim.

En gordisk knut

*Kris är kreativitetens moder som
tänjer gränser gång på gång
men ibland går en självklar seger om intet
och slutar som en sorgesång*

Cajsa Stina Åkerströms låt *Kärleken Finns Överallt* har återkommit i mina tankar gång på gång. I mitt liv har jag mött flera kriser och det gör alla människor. Dels utvecklingskriser som handlar om att gå från ett livsskede till ett annat. Barnet blir tonåring, den vuxna får ett barn och blir förälder. Efter ett långt arbetsliv går man in i pensionsdagar. Man kan förbereda sig för de oundvikliga utvecklingskriserna. Bl.a. genom böckernas värld, filmens fiktion eller vänners liv kan man föreställa sig vad som kommer att hända.

Det kan man inte på samma sätt för de traumatiska kriserna. De drabbar en oväntat och plötsligt. Cancern slår till. Man blir utan arbete eller lämnad av sin partner. En olycka sker. Jag undrar vilka kriser Cajsa Stina Åkerström sjunger om som skall vara kreativitetens moder. Kanske alla typer av kris. Samtidigt är kriser *risky business*. De kan sluta som en sorgesång. Det vet man inte på förhand. Hon sjunger:

*Var dag är en märklig resa mot
något nytt och okänt mål
vi strävar och vi stretar
och ju mer vi letar
så tappar vi till slut vår tråd
visst är det så med livet
ingenting att ta för givet
så säg den dag när vinden vänder
man vet ju aldrig vad som händer*

En amerikansk börsmäklare jag såg i en dokumentär efter 9/11 terrorattacken mot tvillingtornen i USA uttryckte sig rätt: *"In every devastation there is opportunity"*. Han såg möjligheter i de värsta omständigheterna. Kanske är det så. Jag har funderat över hans ord flera gånger och har inte helt lätt att svälja dem, men inte heller att glömma dem.

Något vill tematiken tydligen säga mig. Tjugo år efter börsmäklarens uttalanden och tio år efter min fascination för Cajsa-Stinas texter gör jag djupintervjuer bland diakoniarbetare i Borgå stift. Jag undrar hur Covid-19-krisen förändrade deras arbete. Våldigt mycket, visar det sig, i alla fall för en del. I likhet med andra yrken som bygger på människokontakter. Samtidigt bubblar det fram hopp mellan frustrationen och utmattningen. Det har plötsligt på ett nytt sätt blivit möjligt att ifrågasätta invanda mönster och prioriteringar i arbetet. "Det har inte varit fruktlöst", säger en diakon.

Vi lever i en otrevlig tid med många konflikter i världen och svåra ekonomiska mål att nå på hemmaplan. Någonstans mitt i detta behöver vi på innovativa sätt se hopp i nya möjligheter.

Lise-Lotte Hellöre, ED, TM, forskare och författare